

[Finansministeren.]

store Erhvervsvirksomheders Regnskaber og økonomiske Forhold i det hele. Der skal baade et dygtigt og tillige et i Omfang nogenlunde anseligt Personale til, for at man skal kunne skaffe sig virkelig betryggende Oplysninger — man maa jo regne med, at man her er inde paa Omraader, hvor man ikke just altid kan vente, at de Oplysninger, man har Brug for, kommer af sig selv.

Det ærede Medlem anstillede nogle almindelige Betragtninger over de økonomiske Forhold og pegede paa, at de Beregninger, jeg i det andet høje Ting har fremsat vedrørende Skattestigning og Indtægtsstigning i den sidste 5-aarige Periode, maatte ses i Sammenhæng med den forudgaaende Tid. Det er naturligvis rigtigt. I Perioden fra 1933—34 til 1938—39 er Skatterne steget med 100 Mill. Kr., medens samtidig Befolkningens Indkomst er steget med 800 Mill. Kr., vel at mærke ud over de betalte Skatter. Det er ikke saaledes, at man har taget de personlige Skatter af disse Penge; de 800 Mill. Kr. er det Beløb, der er til Rest for Befolkningen i Indtægtsstigning, efter at Skatterne i de paagældende Skatteaar er betalt. Men det er rigtigt, at Perioden forud betegnede en Indkomstnedgang. Jeg kan her nævne nogle Tal, der ikke blot refererer sig til de skattepligtige Indkomster, men til Nationalindkomsten, Befolkningens samlede Indkomst, som opgøres af Statistisk Departement. I 1928—29 var Nationalindkomsten ca. 3 600 Mill. Kr., medens den i 1937—38 — længere er disse Tal ikke ført frem — var 4 300 Mill. Kr. Ser man nu paa, hvad der af denne samlede Indkomst, Nationalindkomsten, er inddraget af det offentlige i direkte Skatter, i personlige Skatter og Ejendomsskatter, til Stat og Kommune, viser det sig, at man i 1928—29 i Form af disse Skatter inddrog 10,5 pCt. af den samlede Nationalindkomst, medens man i 1937—38 inddrog 11,9 pCt. Forholdet er altsaa det, naar man sammenligner den direkte Skatteudskrivning med Befolkningens samlede Indtjeningsevne, at Stigningen i Beskatningen kun udgør Forskellen mellem 10,5 og 11,9 pCt. Det samlede Skatbeløb for de personlige Skatter og Ejendomsskatterne er steget fra ca. 375 Mill. Kr. til ca. 510 Mill. Kr.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der i denne Kriseperiode inden for Aktieselskaberne var afskrevet ca. 400 Mill. Kr. Det er nok muligt; jeg vil ikke bestride, at en saadan Afskrivning har fundet Sted. Det gaar jo altid saadan, at

hvor der er en usund Tilstand til Stede, en Svækkelsestilstand, aabenbarer denne sig, naar der indtræder en Kriseperiode som den, vi har været inde i. Men for at kunne vurdere dette Tal maa man ogsaa vide, hvordan de paagældende Kapitaler er skaffet til Veje. Jeg nærer stor Tvivl om, at hele dette Beløb eller selv den største Del af de 400 Mill. Kr. er tilvejebragt gennem Indskud direkte af Kapitaler udefra i disse Selskaber. Jeg tror, det vilde være nyttigt at undersøge, hvor meget af dem der er Rester fra tidligere Perioder, hvor man maaske ikke har omgaaedes saa omsorgsfuldt med de frembragte Værdier, som der i og for sig havde været Anledning til.

Det ærede Medlem pegede ogsaa paa, at man fremdeles stod med en Hær af arbejdsløse, og det er jo rigtigt; der er fremdeles et betydeligt Antal ubeskæftigede Medborgere her i Landet. Men ser man paa, hvorledes Produktionslivet har udviklet sig i de sidste 5—6 Aar, vil man se, at der er en meget betydelig Forøgelse af Beskæftigelsen, hvilket sikkert staar i nøje Sammenhæng med den økonomiske Politik, der er iværksat af Regeringen. Hvis man tager Beskæftigelsestallet, som man kalder det, Antallet af Arbejdstimer pr. Arbejdsdag, var det i 1932 gennemsnitligt 881 000 og i 1933 985 000, men i 1937 var det steget til 1 283 000. At denne Forøgelse i Beskæftigelsen maaske ikke i særlig høj Grad har manifesteret sig i Starten af nye Virksomheder, kan være rigtigt nok. Til Gengæld tror jeg, man har opnaaet det, som økonomisk set maaske er det mest værdifulde i en vanskelig Tid: at man har udnyttet den Kapacitet, der i Forvejen var til Stede inden for Produktionen, langt stærkere, end det hidtil har været Tilfældet, og netop det giver — det ved vi alle sammen — den bedste Rentabilitet. I øvrigt nærer jeg heller ikke Tvivl om, at de Beskæftigelsesmuligheder, der gennem disse Aar har været inden for Produktionen, har muliggjort Konsolideringer i betydelig højere Grad, end Tilfældet har været i forudgaaende Perioder, netop i Kraft af den stærke Udnyttelse af Kapaciteten, der har fundet Sted.

Det ærede Medlem mener, at der for Statens Vedkommende vel er Grund til at erkende, at Finanserne, det vil sige Formue-regnskabet, Statens Kapitalregnskab, er i Orden. Det er jo altid noget. Det vilde heller ikke være let for det ærede Medlem at paastaa det modsatte, al den Stund Regeringen har været i Stand til at føre sin Kapitalpolitik i de 9 Aar paa den Maade, at man praktisk talt ikke har forøget